

# Ο βάτραχος που δεν ήξερε ότι θα γίνει βραστός

✖ Η ιστορία που ακολουθεί είναι μια αλληγορία, η οποία δημοσιεύτηκε σε βιβλίο του Ελβετού Ολιβιέ Κλερκ, συγγραφέα και φιλοσόφου, που προσπαθεί με φαινομενικά απλές ιστορίες να αφυπνίσει τους πολίτες για τις δυσμενείς αλλαγές που αγγόγγυστα δέχονται στη ζωή τους...

*Φανταστείτε μια κατσαρόλα γεμάτη κρύο νερό, μέσα στο οποίο κολυμπά ανέμελα ένα βατραχάκι. Κάτω από την κατσαρόλα ανάβεται μια μικρή φωτιά και το νερό αρχίζει να ζεσταίνεται πολύ σιγά. Το νερό, γίνεται χλιαρό και το βατραχάκι, βρίσκοντάς το μάλλον ευχάριστο, συνεχίζει να κολυμπά χαρούμενο.*

*Η θερμοκρασία του νερού συνεχίζει να ανεβαίνει. Τώρα το νερό είναι πιο ζεστό, απ' ό,τι το βατραχάκι θα θεωρούσε ευχάριστο, αισθάνεται λίγο κουρασμένο, παρατούτα δεν αισθάνεται φόβο.*

*Τώρα το νερό είναι πραγματικά ζεστό και το βατραχάκι αρχίζει να αισθάνεται δυσάρεστα, αλλά είναι εξουθενωμένο. Γι' αυτόν τον λόγο υπομένει και δεν αντιδρά.*

*Η θερμοκρασία συνεχίζει να ανεβαίνει και τελικά το βατραχάκι βράζει και πεθαίνει.*

*Εάν έριχναν το ίδιο βατραχάκι κατ' ευθείαν σε νερό με υψηλή θερμοκρασία, με μια εκτίναξη των ποδιών του θα είχε πηδήξει αμέσως έξω από την κατσαρόλα. Και θα είχε σωθεί.*

Πράγμα που αποδεικνύει, ότι όταν μια αλλαγή γίνει με τρόπο σχετικά αργό, διαφεύγει της συνείδησης και στην πλειονότητα των περιπτώσεων δεν προκαλεί καμία αντίδραση, καμιά αντίσταση, καμιά επανάσταση.

Εάν παρατηρούσαμε αυτό που συμβαίνει στην κοινωνία μας εδώ και λίγες δεκαετίες, θα μπορούσαμε να διακρίνουμε ότι υφιστάμεθα μια αργή, αλλά σταδιακή εξαφάνιση των πανανθρώπινων αξιών μας και των ιδανικών μας. Δεν το καταλαβαίνουμε, όμως, γιατί γίνεται αργά και σιγά, για να το συνηθίζουμε.

Ένα μεγάλο μέρος καταστάσεων που πριν από 20, 30 ή 40 χρόνια θα μας έκαναν να φρίξουμε, και να βγούμε στους δρόμους, σιγά σιγά έγιναν κοινοί τόποι και σήμερα περνάνε απαρατήρητοι ή αφήνουν τελείως αδιάφορη την πλειονότητα του κόσμου.

Στο όνομα της προόδου, της επιστήμης και του κέρδους, γίνονται διαρκώς αυθαιρεσίες κατά της προσωπικής ελευθερίας, της αξιοπρέπειας, της ακεραιότητας της φύσεως, της ομορφιάς και της χαράς της ζωής, με αργό ρυθμό, αλλά ασταμάτητα, με τη συνεχή συνενοχή των αδαών θυμάτων, που ίσως και στο μεταξύ να έχουν χάσει την ικανότητα και τη θέλησή τους να αμυνθούν.

Τα άσχημα προγνωστικά για το μέλλον μας, αντί να προκαλούν αντιδράσεις και εξεγέρσεις, δεν κάνουν τίποτε άλλο παρά να προετοιμάζουν ψυχολογικά τον κόσμο, ώστε να υφίσταται και να αποδέχεται τις εξαθλιωτικές και δραματικές συνθήκες ζωής που μας επιβάλλονται. Το συνεχές σφυροκόπημα από τα ΜΜΕ με την υπερπληροφόρηση, τις κακόγουστες εκπομπές και τα reality shows, που ισοπεδώνουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, μεταλλάσσουν τον ανήσυχο ανθρώπινο νου σε παθητικό δέκτη, που απλά εκτελεί εντολές χωρίς κρίση και ικανότητα να αντιλαμβάνεται τι γίνεται γύρω του.

*Συνειδητοποίηση ή βράσιμο... Πρέπει να διαλέξετε!*

Πηγή: enet.gr